

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0106 van 19 juli 2011
in de zaak 2010/0455/A/2/0423

In zake: de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer Johan KLOKOCKA

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 28 mei 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 22 april 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Destelbergen van 12 januari 2010 onontvankelijk verklaard.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Destelbergen van 12 januari 2010, waarbij aan de verzoekende partij een wijziging van een verkavelingsvergunning werd geweigerd, van toepassing blijft.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen toelichtende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 24 mei 2011. Op schriftelijk verzoek van de partijen wordt de zaak tegensprekelijk uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 7 juni 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, de heer ■■■■ die in persoon verschijnt en de heer Johan KLOKOCKA, jurist, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 17 december 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Destelbergen een aanvraag in voor *“het bekomen van de wijziging van de afgeleverde verkavelingsvergunning ■■■■”*.

De aanvraag werd ingediend met het oog op de regularisatie van twee paardenstallen voor telkens twee paarden en dit via het wijzigen van de verkavelingsvoorschriften. De paardenstallen werden opgetrokken in hout en werden geplaatst op ongeveer 1 meter van de gemeenschappelijke perceelgrens.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

De percelen zijn gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 december 2008 tot en met 17 januari 2009, worden 3 bezwaarschriften ingediend, uitgaande van omwonenden.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 1 december 2009 een ongunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 8 januari 2010 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Destelbergen weigert op 12 januari 2010 de gevraagde wijziging van de verkavelingsvergunning aan de verzoekende partij en overweegt hierbij het volgende:

“...
“

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Overwegende dat de aanvraag gelegen is midden in een woonverkaveling en dat de percelen aan alle zijden (links, rechts en achter) omsloten zijn door woningen;

Overwegende dat de percelen niet aansluiten op de open ruimte;

Gelet op het feit dat er tijdens het openbaar onderzoek 3 bezwaarschriften werden ingediend;

Gelet dat deze bezwaarschriften voornamelijk handelen over de hinder die ontstaat door de aanwezigheid van de stallen;

Overwegende dat de stallen reeds gerealiseerd zijn en dat bezwaarindieners bijgevolg oordelen uit ondervinding;

Overwegende dat deze bezwaarschriften deels ongegrond zijn;

Overwegende dat de goede ruimtelijke ordening in het gedrang wordt gebracht, kan het voorstel niet aanvaard worden.

ALGEMENE CONCLUSIE

Er wordt een ongunstig advies uitgebracht.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN ZITTING VAN 12 JANUARI 2010 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen weigert de wijziging van de verkavelingsvergunning omwille van de hierboven vermelde redenen.

...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 19 februari 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Er wordt geen verslag opgesteld door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft wel per brief van 23 februari 2010 aan de verzoekende partij de mogelijkheid geboden om binnen de veertien dagen het bewijs te bezorgen dat een kopie van het beroepschrift overeenkomstig artikel 4.7.21, §4 VCRO per beveiligde zending aan het college van burgemeester en schepenen werd overgemaakt.

De verzoekende partij heeft op 1 maart 2010 per beveiligde zending een kopie van haar beroepschrift overgemaakt aan het college van burgemeester en schepenen en hiervan een bewijs bezorgd aan de verwerende partij.

Na de partijen te hebben gehoord op 13 april 2010, beslist de verwerende partij op 22 april 2010 om het beroep onontvankelijk te verklaren en verklaart dat het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 12 januari 2010 van toepassing blijft, en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Overwegende dat artikel 4.7.21, §4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt: “Het beroepschrift wordt op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending ingediend bij de deputatie.

De indiener van het beroep bezorgt gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, in zoverre zij niet zelf de indiener van het beroep zijn. Aan de deputatie wordt, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs bezorgd van deze beveiligde zending aan de aanvrager en aan het college.”

dat de indiener van het beroep enkel een bewijs van beveiligde zending van 1 maart 2010 aan het college van burgemeester en schepenen overmaakte, wat bezwaarlijk kan beschouwd worden als een bewijs van gelijktijdige beveiligde zending met het beroepschrift, dat op 19 februari 2010 verzonden werd;

*dat de bepalingen van voormeld artikel stellen dat in zoverre zij –de aanvrager en het college van burgemeester en schepenen- zelf niet de indiener van het beroep zijn, aan hen een gelijktijdig afschrift van het beroepschrift dient bezorgd;
Dat in dit geval het college van burgemeester en schepenen niet zelf de indiener van het beroep is, zodat aan het college van burgemeester en schepenen een gelijktijdig afschrift diende te worden bezorgd, wat niet gebeurde, zodat hiervan geen bewijs kon worden bezorgd en het beroep bijgevolg onontvankelijk is;*

dat de door appellant in zijn schrijven van 1 maart 2010 naar voor geschoven lezing van appellant als zou de eventuele onontvankelijkheid in onderhavig geval niet van toepassing zijn aangezien in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt gesteld dat de indiener van een beroep hiervan een afschrift bezorgd aan het college van burgemeester en schepenen “...in zoverre zij niet zelf de indiener van het beroep zijn” niet gevolgd wordt, immers het college van burgemeester en schepenen is niet zelf de indiener van het beroep, zodat het wel degelijk een gelijktijdig afschrift diende te ontvangen;

...

besluit:

Artikel 1: Het beroep ingesteld door de heer ██████ wordt als onontvankelijk verworpen.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 12 januari 2010 blijft bijgevolg van toepassing.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zoals blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend per aangetekende brief van 28 april 2010.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 28 mei 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij, als aanvrager van de wijziging van de verkavelingsvergunning, beschikt van rechtswege over het vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO.

De Raad stelt bovendien vast dat de verzoekende partij ook over een evident procedureel belang beschikt.

Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO spreekt de Raad zich immers als administratief rechtscollege uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er in dit verband bijkomend op dat het begrip ‘vergunningsbeslissingen’ betrekking heeft op de krachtens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening genomen beslissingen in de vergunningsprocedure. Hieronder wordt niet enkel de toekenning of de weigering van een vergunning begrepen, maar ook bijvoorbeeld het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep (*Parl. St.*, VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570).

De verzoekende partij heeft op 19 februari 2010 administratief beroep aangetekend tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Destelbergen van 12 januari 2010.

De verzoekende partij heeft dus wel degelijk een belang, minstens een louter procedureel belang bij de onderhavige procedure. De vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard dient beantwoord te worden bij het onderzoek van de vordering ten gronde.. Iedere verzoekende partij wiens administratief beroep door de deputatie onontvankelijk werd verklaard, heeft een potentieel belang bij het door haar ingesteld beroep bij de Raad. Een procedure bij de Raad kan immers potentieel leiden tot de vernietiging van de voor haar nadelige beslissing van de deputatie.

De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid VCRO.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

In een enig middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.7.21, §4 VCRO en licht dit toe als volgt:

“ ...

Op grond van de tekst van art. 4.7.21 §4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dient gelijktijdig per beveiligde zending een afschrift van dit beroepschrift te worden bezorgd aan de aanvrager en aan het college van burgemeester en schepenen, “in zoverre zij zelf niet de indiener van het beroep zijn”. Op grond van de tekstuele bewoordingen van voormeld artikel en gelet op het gegeven dat ik – als aanvrager – geen afschrift van mijn eigen beroepschrift aan mezelf dien te sturen en gelet op het feit dat het college van burgemeester en schepenen niet zelf de indiener van het beroep is, lijkt het mij correct en aannemelijk dat ik niet gelijktijdig een dergelijk afschrift aan het college van burgemeester en schepenen diende te bezorgen. De tekst van voormeld artikel van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening lijkt mij erop gericht dat de aanvrager of het college,

door derden die door een beslissing – in casu van verkavelingswijziging – worden getroffen ervan in kennis worden gesteld dat beroep werd aangetekend.

Argumenten tegen het besluit van de deputatie:

Op zijn minst kan de tekst van het betreffende artikel van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening aanleiding geven tot een verschillende interpretatie en het lijkt mij dat in dergelijk geval, waar twijfel is omtrent de juiste draagwijdte van de wettelijke tekst, de deputatie had moeten beslissen in het voordeel van de indiener van het beroep: in dubio pro reo.

Het besluit van de deputatie is ten andere des te merkwaardiger nu er per brief van 23 februari 2010 mij uitdrukkelijk wordt gevraagd vanwege de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar, om binnen de veertien dagen het bewijs van een beveiligde zending aan het college van burgemeester en schepenen te bezorgen betreffende het beroep ingediend bij de deputatie. Hieraan heb ik op 1 maart 2010 –dus binnen de vereiste termijn- gevolg gegeven. Vermeld schrijven van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar heeft mij ervan verzekerd dat – zelfs indien mijn interpretatie van de tekst van art. 4.7.21§4 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening foutief zou zijn, quod non, - ik alleszins nog een ontvankelijk beroepschrift heb ingediend. Het optreden in deze vanwege de provincie Oost-Vlaanderen is derhalve misleidend en als dusdanig een ernstige inbreuk op de beginselen van behoorlijk bestuur.

*Aldus lijkt mij dat het besluit vanwege de deputatie om mijn beroepschrift onontvankelijk te verklaren gesteund op een schending van art. 4.7.21§4 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening op grond van een verkeerde lezing van de tekst en mede op een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur die niet toelaten dat een rechtsonderhorige door een schrijven vanwege de provincie wordt misleid.
...”*

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend.

De verzoekende partij heeft geen toelichtende nota ingediend.

Beoordeling door de Raad

Overeenkomstig artikel 4.7.21, §4, tweede lid VCRO moet de indiener van een administratief beroep gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift bezorgen aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, in zoverre zij niet zelf de indiener van het beroep zijn. Overeenkomstig artikel 4.7.21, §4, tweede lid in fine VCRO moet aan de deputatie, op straffe van onontvankelijkheid, ook een bewijs worden bezorgd van deze beveiligde zending aan de aanvrager en aan het college.

De Raad stelt in de eerste plaats vast dat artikel 4.7.21, §4, tweede lid VCRO duidelijk is en niet vatbaar voor interpretatie. Indien de indiener van het beroep de aanvrager van de vergunning is, moet enerzijds, zoals de verzoekende partij stelt, geen afschrift aan de aanvrager van de vergunning worden bezorgd. Anderzijds moet, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, in de situatie dat de indiener van het beroep de aanvrager van de vergunning is, een afschrift van het beroepschrift per beveiligde zending aan het college bezorgd worden.

Uit de stukken van het dossier blijkt duidelijk dat het college van burgemeester en schepenen niet de indiener van het beroep is én ook niet de aanvrager van de vergunning. De verzoekende partij is de indiener van de aanvraag. Daarom is, volgend uit bovenstaande lezing van artikel 4.7.21, §4, tweede lid VCRO, de indiener van het beroep, met name de verzoekende partij, wél verplicht een afschrift van het beroepschrift per beveiligde zending aan het college te bezorgen. De zinsnede “*in zoverre zij zelf niet de indiener van het beroep zijn*” moet dus in casu op deze wijze worden gelezen. Bijgevolg is de interpretatie die de verzoekende partij geeft aan artikel 4.7.21, §4, tweede lid VCRO fout in de mate dat zij van oordeel is dat geen afschrift van het beroepschrift per beveiligde zending aan het college van burgemeester en schepenen moet worden verstuurd.

De Raad stelt in de tweede plaats vast dat artikel 4.7.21, §4, tweede lid VCRO uitdrukkelijk stelt dat een afschrift van het beroepschrift gelijktijdig moet worden bezorgd aan het college. De verplichting van gelijktijdigheid geldt evenwel niet voor het bewijs, dat aan de deputatie moet worden bezorgd, dat een afschrift van het beroepschrift per beveiligde zending gelijktijdig is verzonden aan het college.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat een afschrift van het beroepschrift is bezorgd per beveiligde zending aan het college op 1 maart 2010. Het beroepschrift zelf is echter bij de verwerende partij ingediend per beveiligde zending op 19 februari 2010. De Raad stelt vast dit niet strookt met de spraakgebruikelijke betekenis van het begrip ‘gelijktijdigheid’.

De verwerende partij heeft terecht tot de onontvankelijkheid van het administratief beroep beslist.

De Raad ziet verder niet in hoe het optreden van de verwerende partij als misleidend kan worden beschouwd, aangezien overeenkomstig artikel 4.7.21, §1 VCRO de deputatie van de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen de bevoegde instantie is om een beslissing betreffende het administratief beroep te nemen. De Raad stelt ook vast dat het principe ‘*in dubio pro reo*’ waarop de verzoekende partij zich beroept, geen principe is dat terug te vinden is in de VCRO noch erkend is als een beginsel van behoorlijk bestuur.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 19 juli 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS

Hilde LIEVENS